

Tecavüz haberlerine şöyle bir bakmak bile suçluların erkek egemen anlayış tarafından korunduklarını bize gösterecektir: Örneğin; bir kampüste tecavüze uğrayan genç kızın yaşadığı travmayı ne kadar artıracığı düşünülmeden “hastane” ve “polis” raporlarını tüm detayları ile haberlerinde aktarmada pek çok gazete sakınca görmemiştir. Bir gece kulübünden çıktıktan sonra işlenen bir başka tecavüz suçunu haber yaparken ise bazı gazeteler, tecavüzcünün teşvik edildiğini söylemiş, hatta yaşananları pornografikleştirerek; failden “kucağına alarak dans pistinden indirdi,” kurbandan ise “adamları iki tekila ve bir votka içti”, “onun arabasına bindi” gibi söylemlerle bahsederek okuyucuyu cinsel içerikli hayaller kurmaya yönlendirmiştir.

Kadına Yönelik Şiddet “Üçüncü Sayfa Haberi” Kıvamında Baş Sayfada (Hanife Aliefendioğlu-Pembe Behçetoğulları)

Şiddet içeren haberlerin çok okunan ve çok satan haberler olması hali neredeyse yazılı basınla aynı yaşta. Türkiye'deki basında “üçüncü sayfa haberi” nitelemesi alan bu tip haberler, Kuzey Kıbrıs'ta şiddet vakalarının artmasıyla beraber bir zamandır baş sayfada kendine

ayrıcalıklı bir yer bulmaya başladı. Ahmet Şevketoğlu'nun ayrı yaşadığı ve boşanmak üzere olduğu eşi Aşkın Şevketoğlu'nu öldürmesi ve ardından intihar etmesi, son aylarda Kuzey Kıbrıs'ta artan kadın cinayetleri haberlerine bir yenisini ekledi. Öldüren kişinin intiharı kadar eski bir polis olması ve rallıcı olması da haberin önemli noktalarından biri olarak medyada yer aldı.

Hanife Aliefendioğlu

Aşkın Şevketoğlu'nun yardım talep ettiği halde korunmaması, öldürülmesi, ailesinin onun 20 yıldır acı çektiğini belirtmesi, kadına yönelik şiddet konusunda duyarlı olan çevrelerin tepkisi nedeniyle törene katılan yetkililer görevlerini yapmadıkları ya da ihmal ettikleri için protesto edilmişlerdir. Aşkın Şevketoğlu'nun cenazesini sadece kadınların taşıması ve mezarına toprak dökmesi sadece bir gazetede başlığa taşınmıştır. Alternatif habercilik açısından yapılması gereken bu tek vakanın kişileştirilmesi ve hikayeleştirilmesi değil, genel olarak toplumsal şiddet bağlamına oturtularak verilmesi olabilmelidir. Örneğin, Aşkın Şevketoğlu'nun cinayete kurban

Mağusa'daki 'cinnet geçirip eski karısını öldürdü' haberi için:

http://www.kibrispostasi.com/index.php/cat/35/news/87472/PageName/KIBRIS_HABERLERI

Başka bir cinnet sebebiyle karısını darp eden eski koca haberi için:

<http://haberkibris.com/magusa-sokta--2013-03-01.html>

'Dır dır ettiği için' karısını öldüren koca haberi için:

<http://www.starkibris.net/index.asp?haberID=5157>

günleri haberinde, bir şiddet kurbanının yetkililerden yardım istediği halde yardım alamamış olması başlık olmayı hak ederken, kadınların maruz kaldığı istismarın nasıl sistematik bir örüntü sergilediğini göstermek bakımından da "barış gazeteciliği" yapılmasında fırsat verebilirdi.

Bu olay özelinde yaptığımız medya taraması, genel olarak kadına yönelik şiddetle ilgili haberlerin eleştirel okumaya çok az yer açan, hikayeleştirici ve kapalı metinler olduğunu göstermiştir. 1 Eylül 2012 tarihli bir başka haberde de benzer bir hikayeleştirmeyle karşılaşyoruz (*Kıbrıs*

Postası). Yine bir eski koca, habere göre "eski eşini kıskandı" ve işyerine gelip eski eşini öldürdü ve yine habere göre eski karı-koca arasında çıkan arbedede kendisinin de ölümüne sebebiyet verdi. Bu haberde de öne çıkan tema "eski kocanın kıskançlığı"! Yine 3 Ocak 2013 tarihli bir başka haber de benzer bir örüntüye sahip; "cinnet geçiren eski koca eski eşini darp etti"... Bir başka haber de 2007 yılından: "Dır dır ettiği' gerekçesiyle karısını öldüren koca..." Kısacası, cinnetli, alkollü haberler durulmak bilmiyor erkek egemen medyada!

Sonuç Yerine

Bu noktada, erkek şiddetinin öldürmeye varan formlarıyla bu sıklıkta yeni karşılaşan Kuzey Kıbrıs kamuoyunu eleştirel bir medya okur yazarlığına ve gazetecileri de alternatif haberciliğe davet etmek gerekiyor. Kadına yönelik şiddet haberleri toplumsal cinsiyete duyarlı eleştirel okumalardan geçerken, habercilere de haberin başka türlü yapılabileceği olasılığını hatırlatmaktadır.

Yeni bir habercilik anlayışının şiddeti önleyeceğini iddia etmek mümkün değilse de, söylemdeki eşitsizliği zayıflatacak ve bildik haberciliğin güçsüzleri ezen dilinden uzaklaşarak, kişilik haklarına ve mahremiyete saygılı bir içerik ve görsel malzeme haberciliğinin esaslarından olacaktır. Kalıp yargılara dayalı olmayan; toplumu, gazetecileri ve medyayı ataerkinin hegemonyasından çıkararak, öteki'ni gözetken bir habercilik için gazetecilerin kamuoyunu kadına yönelik şiddet konusunda uyanık tutması 'ödevleri'dir. Bizim anladığımız şekliyle "barış gazeteciliği" yapmanın koşullarından biri de budur!

Pembe Behçetoğulları

hepimiz biliyoruz.

Son dönemde namus cinayetleri haberlerindeki artış da benzeri